

[Carsten Raft.]

for synes jeg, at det nu er det rette øjeblik til også fra rigsdagens side at spørge, om man ikke kan komme igennem de vistnok ikke økonomiske, men i virkeligheden administrative vanskeligheder, der foreligger med hensyn til at få de penge bevilget, der kan tilfredsstille disse to behov undet eet på en billigere måde, end de ville kunne tilfredsstilles hver for sig.

Jeg giver den højtærede minister ganske ret i, at der ikke er megen grund til at indlade sig i diskussion med det ærede medlem fru Inger Merete Nordentoft. Men jeg forstår ikke, at en så velbegavet dame som det ærede medlem fru Inger Merete Nordentoft, når hun ser ud over verden, ud over Europa og jagttager, hvad der sker, hvilke rustninger der er i gang i visse dele af Europa, hvilken skæbne små nationer har i forbindelse med disse rustninger, kan være så ubegribelig kynisk at holde en tale som den, det ærede medlem her holdt; det er en kynisme, der i virkeligheden går ind på hendes ære som kvinde.

Bertel Dahlgaard: Det kan vist ikke tjene noget fornuftigt formål at gå ind i en større diskussion med det ærede medlem hr. Frandsen om betragtninger vedrørende de faktiske udgifter, som følger af denne lov. Jeg har ikke beskyldt det ærede medlem for letsindighed, jeg har overhovedet ikke tænkt på at benytte det udtryk; men det ærede medlems udtalelse var af en sådan karakter, at man nærmest fik indtryk af, at det her drejede sig om ubetydelige udgifter. Det mener jeg altså, det ærede medlem tager lidt for let på, og det må i alle tilfælde høre ind under min afgørelse, om jeg har en lidt anden mening om tingene. Må jeg lige henlede opmærksomheden på, at det ærede medlems sidste betragtninger vist angik spørgsmålet om nybygninger. Den, der læser dette lovforslags paragraffer igennem og gennemtænker, hvad hver enkelt af disse paragraffer vil betyde i det praktiske liv rundt omkring i landets byer, vil tage meget fejl, hvis man virkelig drager den slutning, at det her drejer sig om ubetydelige beløb. Det vil dreje sig om utalte millioner. Det er jo noget, der ikke angår spørgsmålet om, hvad vi skal tiltræde eller ikke tiltræde i dette spørgsmål; vi skal bare vide, at det er noget, der vil koste.

Må jeg sige til det ærede medlem fru Inger Merete Nordentoft, at det undrede mig meget at høre hende holde en tale som den, hun holdt her. Hvis man ufor-

varende kom herind og hørte denne tale, skulle man jo tro, at det var et forsøg på at besvare en bunden opgave, nemlig det spørgsmål: Hvordan skal vi undgå krigen? Men det er jo ikke det, det drejer sig om her i dag, det kan vi drøfte ved andre lejligheder, og i forbindelse med dette forslag kan man vist ikke regne med, at det ærede medlem kan give nogensohelt garanti for, at krigen ikke kommer. Så kan det ærede medlem jo have sine meninger om, hvad årsagen er til, at den eventuelt kommer, det vedkommer blot ikke spørgsmålet her i dag. Jeg vil i denne forbindelse blot anføre som min anskuelse, at vi på det område, der her foreligger, selvfølgelig ikke skal handle i panikstemning, men på den anden side må vi foretage visse fornuftige handlinger, der kan bidrage til at beskytte befolkningen imod de værste af krigens rædsler, dersom krigen skulle komme. At tale om — som det ærede medlem gjorde —, at dette er i kold ro at forberede krigen, forekommer mig kun at være tarvelig propaganda, som det ærede medlem jo egentlig ikke kan være bekendt, men som i hvert tilfælde ikke kan afvinde andre nogen interesse.

Inger Merete Nordentoft: Jeg forstår ikke, hvorfor indenrigsministeren vil have, at jeg skal tage min udtalelse tilbage om, at det er lejerne, der skal betale disse sikkerhedsforanstaltninger, for det sagde indenrigsministeren jo selv, at det var; lejerne skal betale det, bygningerne bliver dyrere ved, at disse sikkerhedsforanstaltninger gennemføres. Så kan man diskutere, om de bliver lidt eller meget dyrere. Her mener indenrigsministeren altså, at de kun bliver lidt dyrere, medens jeg mener, at det vil kunne benyttes til en væsentlig fordyrelse af huslejerne.

Derefter vil jeg gerne spørge det ærede medlem hr. Carsten Raft, med hvilken ret han tillader sig at udtale sig om min begavelse eller mangel på begavelse. Det forekommer mig, at vi ville komme ind på noget højst uheldigt herinde, hvis det blev almindeligt, at man udtalte sig om de forskellige ærede medlemmers åndsevner.

Det ærede medlem hr. Carsten Raft mente, at jeg måtte være vidende om, hvilke rustninger der foregår. Jeg kender godt de forskellige procenttal for de forskellige landes oprustning, og jeg føler mig også foruroliget ved, at der til oprustning i Spanien går 61 pct. af nationalbudgettets udgifter og i USA mere end 50 pct. Jeg føler mig som skolemenneske også foruroliget over,